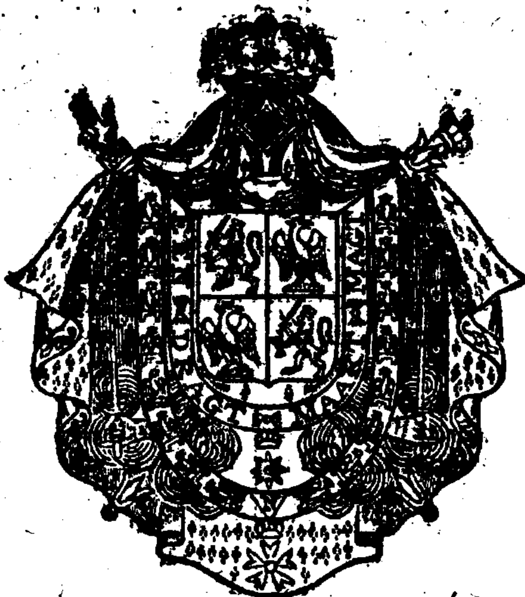
A°. 1810. N° 46.

BATAVIASCHE KOLONIALE COURANT.

Vrijdag, den 16den van Slagtmaand.

Alle Akten van het Gouvernement, die in deze Courant geplaatst worden, zijn *Officieel*.

BATAVIA, *den 20den van Slagtmaand.*

Bij besluit van Zijne Excellentie, den Maarschalk en Gouverneur Generaal, van den 6 en 7den dezer, zijn aangesteld,

Tot Luitenant Kolonel Adjoint bij den Generalen Staf, de Kapitein Adjoint bij ged. Staf *P. B. de la Chapelle.*

Tot Luitenant Kolonel Adjoint bij den Staf der Marine, de Kapitein Adjudant van den Brigadier Kommandeur *de Kock*, *E. Vetiveau.*

Tot Luitenant bij het Garnizoens bataillon te Makasser, de Sergeant Majoor op Timor *Eupard.*

En bij besluit van *Z. E.*, op den 11den dezer,

Tot Kapitein Kwartiermeester in het regiment Jagers, de Kapitein Kwartiermeester van het Depot te Meester Cornelis *I. H. Schmit.*

Bij besluit der Hooge Regering van den 10den dezer, is

Tot Kerste-klerk en Secretaris van Justitie te Makasser, in stede van den als zoodanig ontslagenen *J. J. Seena*, aangesteld de gewezen Secretaris van dat Collegie *J. C. Vetter.*

Het Lid van den Raad van Justitie, en Postmeester en Beambtschrijver te Sourabaija *F. L. Brusz*, op zijn verzoek, uit die hoedanigheden ontslagen.

Tot Ontvanger Generaal, in plaats van den honorabel ontslagenen *J. P. Barends*, aangesteld de gewezene Landdrost van Banja *R. Coop à Groen*, en

Tot Hoofd-Administrateur te Sourabaija, in stede van den gedimitteerden *K. Heijnis P. Z.*; de Hoofd-Administrateur over het departement der Buiten-Kantoren *J. H. Cox*, behoudens zijnen tegenwoordigen rang.

En zijn de Landdrosten, *P. A. Goldbach*, van Samarang en Damak naar Java's Oosthoek, en de Ridder *J. A. Middelkoop*, van daar naar Samarang verplaatst.

Vervolg der REDEVOERING van den Ridder *van der Palm*, op het verjaringsfeest van de instelling der *Orde van de Unie*, den 25sten van Grasm. 1808, te Amsterdam uitgesproken.

Maar waarom moet ik hier aan U. M. het smartelijk verlies van één harer Groot-Officieren, dat van den dapperen en edelen NOGUES, herinneren. Door U. M. met het Groot-Kruis dezer Orde versierd, en met een der aanzienlijkste eereposten begiftigd, ja, 't geen oneindig meer zegt, met uwe achting, Sire, met uw vertrouwen, en met uwe vriendschap vereerd, was hij een zegen voor het nieuwe Vaderland, door hem aangenomen, gelijk hij dat zijner geboorte tot sieraad en luister verstrekte.

Maar welke zijner deugden of verdiensten zal ik het eerst vermelden, om aan zijne nagedachtenis regt te doen. Zal ik hem met mijne verbeelding volgen, daar hij als krijgsman naauwlijks de loopbaan der wapenen intreedt, of hij ziet zijn moed, zijn beleid, zijne standvastigheid met de heerlijkste uitkomsten bekroond! Zal ik hem vergezellen, daar hij in Maringo's velden Frankrijks schoonste zegepraal door zijn bloed en wonden helpt bevechten? Of daar hij, na den vrede, welks verbreeking aan Europa zoo vele rampen berokkende, in Amerika's afgelegene oorden, eene hem toevertrouwde Volkplanting met onbezweken heldhaftigheid verdedigt. Met een handvol volks biedt hij het hoofd aan een tienmaal magtiger vijand: geene herhaalde bloedige stormen brengen zijn gevoel van pligt en eer aan het wankelen; schoon elk zijner brave manschap meer dan dubbeld gewroken valt, ziet hij nogtans zijne kleine bende verminderen en smelten, maar weigert zich aan zijnen vijand te onderwerpen. Het noodlot zelf eerbiedigt zijne standvastigheid; door de overmagt verplet, is zijne nederlaag aan eene zegepraal gelijk, en de verbaasde Overwinnaar zelf doet hulde aan zijne meerderheid! Of zal ik zijne regtvaardigheid, zijne wijsheid, zijne zachtzinnigheid naar waarde pogen te roemen? niet slechts in zijnen rijperen ouderdom, in kalme tijden, maar ook in die dagen, toen Frankrijks naam bijkans op hetzelfde oogenblik het afgrijzen en de bewondering des wereldronds was; ook daar aan den dag gelegd, waar de hitte der geestvervoering de onrustige gemoederen deed gisten en koken; doch wier woede of door zijn verstandig beleid werd afgekeerd, of door zijne innemende zeden bedaard, of door zijne onwrikbare vastheid van geest beteugeld. Zal ik eindelijk de grootheid, de openhartigheid, de edelmoedigheid zijns karakters malen, die in alle zijne betrekkingen, en zelfs in den dagelijkschen omgang, hem ieders eerbied, achting en liefde deden verwerven? Doch wie is 'er wiens hart niet gaarne instemt met de gevoelvolle lofspraak van allen, die hem kenden, die met de tranen van zijne bedrukte vrienden, van zijne troostelooze echtgenoote, niet gaarne zijne tranen vermengt! Sire, dat in lengte van dagen geene verliezen, gelijk die, het hart van U. M. doen bloeden! Dat de bescherming der Eeuwige Voorzienigheid, over Haar uitgestrekt, ook allen, die de zuilen van Haren Troon zijn, met Haar beveilige.

Na reeds den dood van een tiental Ridders vermeld te hebben, die in den roem der wapenen leefden en stierven, moet ik nog, als 't ware, een nieuw veld intreden, en hulde doen aan de gedachtenis van hen, die, in vreedzamer loopbaan, de eervolle onderscheiding hunnes Konings, de achting en liefde hunner Landgenooten, zich waardig maakten.

Onder dezen moet ik in de eerste plaats gedenken aan GERRIT CORVER HOOFT; door zijn verlicht en geoefend verstand, door zijn braaf en deugdzaam karakter, zoo wel als door zijne eereposten, onder Hollands aanzienlijken met lof bekend. De belangen dezer eerste van Hollands koopsteden behartigde hij voormaals met ijver en trouw; Goo[illegible] opgezetenen plukken de vrucht zijner reeds [illegible] zame zorgvuldigheid, en zijn beminnenswaardig ge[illegible] [illegible] in hem den [illegible] en verstandigsten.

huisvader. Verwijderd van het Staats-beſtuur, beſteedde hij zijn afgetrokken leven aan de nuttigſte ondernemingen, door vruchtbaarheid te geven aan den onbebouwden grond, en de dorre heide in lagchende dreven en bloeiënde akkers te herſcheppen.

Nog in het laatſte zijns levens werd hij geroepen, om eene gewigtige vergadering der voornaamſte ingezetenen, tot belangrijke oogmerken zamengeroepen, als voorzitter te beſturen. Het noemen zijns naams zelf is met de dierbaarſte herinneringen voor elken beminnaar der Vaderlandſche Letteren en Deugden verbonden. Doch wat ſpreek ik hier van in dit eerbiedwekkend geſticht, het pronkſtuk van onzer Vaderen nijverheid en magt! waardig om tot het Paleis van onzen Monarch verheven te worden. Hier, waar zoo vele, in 's Lands geſchiedenis aan de onſterfelijkheid gewijde, namen zich om ſtrijd aan onzen geest vertegenwoordigen! Hier, waar zoo vele wijze, regtſchapen mannen den achtbaren tabbaard luister bijzetteden, en den naam van Vaderen des Vaderlands verdienden en verwierven.

Indien onze Krijgs- en Staatslieden voormaals hunnen roem tot in de verste gewesten uitbreiden, onze Geleerden, onze Beoefenaars van Wetenſchap, Kunst en Letteren, deelden niet minder in de algemeene toejuiching; en ook hierin is het nakroost zijnen Voorouderen niet gansch onwaardig. Smartelijke verliezen, Sire! die uwe Koninklijke Orde ook van deze zijde getroffen hebben, verſtrekken 'er van ten treurigen bewijze!

JOHAN RUDOLPH DEIMAN werd zelfs hier, in het Vaderland van BOERHAVEN, in deze Stad, waar alle talenten en begaafdheden zich als in een gemeenſchappelijk middelpunt vereenigen, onder de voortreffelijkſte Geneesheeren gerangſchikt. Alles, wat de uitmuntende Artz, of tot heil en redding zijner Lijderen, of tot opbeuring kan toebrengen, bezat hij in de uitgebreidſte mate. Zijne kunde omvattede alle de takken en deelen der edele Wetenſchap, die hij beoefende: geene bekrompenheid van geest deed hem het nut der nieuwere ontdekkingen verſmaden, en geene ligtzinnigheid de voortreffelijke voorſchriften der ouden verwerpen. De juistheid zijns oordeels evenaarde de ſchranderheid van zijn vernuft, en de zorgvuldige verpleging van hen, die in gevaar en nood zich aan hem toevertrouwden, voltooide zijnen welverdienden lof. Hij ſchroomde geene moeijelijke navorſchingen, en durfde zelfs in het veld der afgetrokkenſte beſpiegelingen zich wagen. Hij was de toevlugt der kranken, en de wellust zijner vrienden tevens. Amſtels Burgers zagen treurende hem ten grave dalen, en duizenden, door hem van den dood verlost, weenden bij het lijk hunnes weldoeners.

Sire! Ik gevoel, dat nu reeds de aandoening en droefheid mij overmeesteren, en nog moet ik van CONRAD en van RAU ſpreken! Vergeef het mij, indien ik, overſtelpt door de teederſte gemoeds bewegingen, aan hunne verdienſten niet al het regt kan doen wedervaren, 't welk zij billijk eiſchen konden! Indien mijne bevende lippen geene lofrompet kunnen doen klinken, en het diepst gevoel van 't geen Uwe Majeſteit, van het geen deze Orde, dit Land, de ganſche maatſchappij verloren, mij ſlechts zuchten en tranen veroorlooft!

FREDERIK WILLEM CONRAD was zoo voortreffelijk, zoo goed en zoo beminnelijk, dat men, van zijne talenten, zijne deugden, of van zijn karakter gewagende, naauwelijks weet, van waar men beginnen zal, of wat het meest in hem uitblonk!

Hij was de leerling en de vriend van den onvergetelijken BRUNINGS, en hij was waardig het te zijn. Indien dit land, gewoekerd uit de baren, geen verdienſtelijker mannen kan aanwijzen, dan die bij voortduring deszelfs grond aan de zee betwisten, en, zoo ver menſchelijk vernuft dit vermag, de woede van het ontembaar element weten te breidelen; welk een eerekrans zullen wij dan vlechten voor hem, die hier in, en met onvermoeiden ijver bezig was, en door niemand werd overtroffen.

Doch hij zelve heeft zich eene onvergankelijke eerzuil geſticht; en zoo lang de Rijn, aan den Noorder-Oceaan terug gegeven, de boorden van Katwijks ſtrand zal beſproeijen, zal de naam van CONRAD door het nageſlacht met eerbied genoemd worden! Maar ook alle vrienden van braafheid en menſchelijkheid zullen dien naam in gezegend aandenken houden: want hij was nederig, zonder den minſten zweem van laaggeestigheid; zijne eerlijkheid en trouw ſtonden onwrikbaar pal, maar nimmer gewaagde zijn mond 'er van; hij was zachtzinnig en toegevend, maar onverzetbaar in het goede; hij was beſcheiden, vriendelijk, goedhartig, het vertrouwen en de vraagbaak zijner meerderen, de liefde zijner ondergeſchikten; hij was waardig den hoogen eernaam van MENSCH te dragen, en op zijn grafzerk ſchrijve men met onuitwisbare letteren: HIER RUST DE ZEDIGE VERDIENSTE!

Waar Sire! waar vinden wij de mate van onze droefenis en van ons beklag, om het onherſtelbaar gemis van SEBALD FULKO JAN RAU. Gelijk men op het onverwachtst eenen ontzettenden ſlag hoort, en terzelfder tijd zijne hoop, zijn goed, zijn wellust door den bliksem ziet vernielen, zoo klonk de doodmaar van RAU tot in de uiterſte oorden des Rijks. Door de natuur zelve met hare zeldzaamſte gaven beſchonken, door de zang-godinnen en bevalligheden als om ſtrijd gekoesterd, opgekweekt en verſierd, prijkte hij met onverwelkten glans, als Geleerde, als Redenaar, als gevormd voor het fijnſte kunstgevoel, voor alles, wat in 't gebied des vernufts en der zedelijkheid *ſchoon* genoemd kan worden. Al de kennis der Oosterlingen was niet genoeg, om zijn dorst naar wetenſchap te verzadigen; ook 't geen Griekenland en Latium, 't geen dit ons Vaderland, 't geen Frankrijk, Engeland of Duitſchland, in vroegere of latere tijden, ſchoons of uitmuntends voorbragten, had de ſchatkamer van zijnen geest verrijkt; en alle deze heerlijke uitmuntende gaven werden door hem, als eene geheiligde ſchatting, aan den Godsdienst toegewijd! Met welk een onbeſchrijfelijken wellust opende zich het hart des ongelukkigen voor hare vertroosting; met welk een moed bezielde zij den lijdenden; welk een vuur van liefde en ijver onſtak zij in het hart van elk, die God en zijnen pligt beminde, wanneer zij door RAU, in hare ganſche beminnelijkheid, werd voorgeſteld! Dan vloeide overtuiging van zijne lippen; dan drongen zijne redenen met onweerſtaanbaar geweld in ieders hart; dan ſtaarden aller oogen hem aan, tot dat zij, door eene traan van gevoel en godvrucht verduiſterd, zich nederſloegen, en, in zwijgende taal, de ſchoonſte lofſpraak voor hem uitſtorteden! Sire! wanneer ik mij te binnen breng, dat ik hier thans zijne plaats vervang, eene plaats, die door hem alleen waardiglijk vervuld kon worden, dan vermengt zich, met de teederheid des aandenkens, ſchaamte en bedeesdheid, en mijne lippen weigeren mij, mijne Rede te eindigen. Hoe zou de kracht en gloed zijner welſprekendheid in deze luistervolle zaal hebben uitgeſchitterd! met welk eene onweerſtaanbare geestvervoering, Ridders! zou hij uwer aller harten hebben doordrongen! Hoe zou de onnavolgbare ſchoonheid en waardigheid zijner geſtalte en houding, u, als door eene onbekende tooverkracht, hebben geboeid! hoe zou de uitdrukking van zijn edel en ſprekend gelaat . . . Doch wat waag ik dezelve te malen? Gij zaagt ze, Sire! en gevoeldet haren magtigen indruk, in dien ontzettenden nacht, toen Gij hem, op de puinhoopen zijner nog blakende woning, U als een Engel der Verloſſing hoordet begroeten! In dien nacht, Sire! toen Uwe grootheid en goedheid over de harten van alle Uwe goede onderdanen voor altijd heeft gezegepraald. Het is weinig, dat de Held, de Broeder en Strijdgenoot van NAPOLEON, gevaar en dood niet vreesde, waar zijn pligt hem riep; dat Hij tusſchen vlam en puinen, daar alles rondom Hem kraakte en viel, moedig voorttrad, of het Hem mogelijk ware, één ongelukkig ſlagtöffer der verwoesting te redden! Maar, dat Hij den aanblik der ongelukkigen niet vreesde. Dat Hij zich waagde in het midden van rampzaligen, van wanhopigen, die alles misten, alles zochten, alles verloren achtten, en dat Hij die allen een ſchuilplaats in zijn hart trachtte te verleenen! Dat Hij, omringd van beroofde Kinderen, Ouders of Echtgenooten, meer leed dan de ongelukkigſte van die allen! Daar voor, Sire! brengt U de dankbare Natie hare eerbiedige hulde toe.

Ontvang dezelve uit den mond van hem, die Lij-

dens ongeluk en Uwe grootheid waardeeren kan. Van een Vader, die een geliefd Kind onder Leijdens puinhoopen zag omkomen, en die, al kon hij deze rede waardiger besluiten, door zijn snikken zou verhinderd worden voort te gaan!

Uittreksel uit een' brief van de Kaap de Goede Hoop, gedagteekend December 10, 1809.

„ Daar gij van de Aardbeving, welke hier heeft plaats gehad, waarschijnlijk zult gehoord hebben, verlang ik u te laten weten, dat ik volmaakt wel ben, zijnde het onheil ontkomen, maar zeer ontsteld geweest. Het had plaats den 4den van deze maand; de eerste schok gebeurde 's avonds omtrent een kwart na tienen. Wij werden plotselijk opgewekt door een allergeweldigst, sterk, hol, rollend, onderaardsch geluid met eenen aanmerkelijken graad van beweging het geheele huis over, welk wij ons verbeeldden, dat wegens zijn kraken en heen en weer schudden niet kon staan blijven. De schellen klonken zeer geweldig; wij maakten des, zoo schielijk mogelijk, in de opene lucht te komen. Deze schok duurde omtrent een minuut, en werd, na een oogenblik stilte, bij eenen tweeden gevolgd, die veel onzettender en zwaarder was dan de eerste, en met alle dezelfde toevallen aanhield, maar in veel geduchteren graad, en voortgaande, naar het geleek, van het middelpunt des tafelbergs ten naasten bij regtzuid naar zee; de hemel was volkomen helder en schitterend van sterren, en geene wolk te zien. Deze schok duurde omtrent twee minuten en was alleronzaggelijkst. — Er waren drie anderen in den tijd van een half uur na den eersten, allen in vergelijking ligt. De aanmerkelijkste toevallen, gedurende dit schrikvol verschijnsel, waren het vreesselijkste basen en huilen van de honden; uurwerken en klokken stonden of geheel stil, of misten den tijd; de bellen in alle huizen schelden, geweldige huizen kraakten van top tot bodem; de aarde gaf water op in plaatsen, die tot hier toe droog waren, en de sterren schoten in alle rigtingen door den hemel. Wij hebben er sedert ligteren gehad, zoo bij nacht als bij dag, welk ons in den onaangenaamsten staat van onzekerheid laat.

„ Een denkbeeld te willen geven van de verwarring en verbazing der inwoneren en alle soorten van volk, is geheel buiten mijn vermogen. De meesten hunner waren des tijds te bed, en in één oogenblik waren de straten en Gouvernements tuinen opgevuld van personen van allerlei ouderdom, kunne en kleuren, bijna naakt, en schreeuwend, en de handen wringend, in de verwachting van verzwolgen te worden. Zij bleven den ganschen nacht buiten, sedert welken tijd zij tenten hebben opgeslagen in de verscheidene vierkanten en opene plaatsen, waar zij gedurende den nacht verblijven; ik denk ook niet dat zij voor eenigen tijd lust zullen krijgen om in hunne huizen te slapen. Door schikking der Voorzienigheid heeft niemand het leven verloren, daar de huizen niet werkelijk zijn ter neder gestort, maar verscheiden hebben zijn genoodzaakt geworden de hunnen af te breken wegens de schade, die zij geleden hebben. De thermometer stond gedurende den ganschen tijd tusschen 77 en 78. ”

(Uit den *Commerc. Advertiser* Mei 10, 1810.)

BIJZONDERHEDEN.

Een Roomsche boer vond laatst in een veld te Montrose eene munt, welke ondersteld wordt de oudste te zijn, die bestaat. Men meent, dat zij geslagen is door Servius Tullius, zesden Koning der Romeinen, welke stierf in het 248 jaar van Rome, zij is gevolgelijk 2330 jaren oud. Zij weegt 11 oncen, 17 penningen, en haar diameter is van twee duimen en tien lijnen. Op de eene zijde is het hoofd van Minerva, in het volle aangezigt te zien, met den helm (*Pallas galeata*) en op de andere een os en een kleine 1, welke aanduidt het eerste der Romeinsche cijfers; op den onderrand was met breede letters geschreven ROMA. Het metaal is zeer zuiver, en heeft eene aanmerkelijke overeenstemming met het Egijptisch koper of de munten der Ptolemeussen.

(*Columbian Chronicle* Mei 11, 1810.)

ZEETIJDING.

Den 8sten dezer zijn alhier ter reede gekomen eene part. brik, eene salasala en paduakang uit de oost.

Den 10den een 's Lands paduakang en eene kanonneerboot uit de west, en een part. paduakang uit de oost.

Den 11den, is vertrokken eene sloep om de oost, en zijn gekomen 's Lands paduakang No. 13, en een part. paduakang.

Den 12den is 's nachts vertrokken 's Lands brik *Jupiter* om de west, en gekomen een 's Lands paduakang en eene kanonneerboot uit de oost.

Den 13den gekomen twee part. brikken en eenige kleine vaartuigen uit de oost.

Den 14den vertrokken eene kanonneerboot en verscheiden kleine vaartuigen om de west, en de part. brik *Anna Maria* om de oost.

Den 14den gekomen eene sloep uit de oost.

*** Heden zijn ondertrouwd,

Batavia den 10 van Slagtm. 1810. D. J. PAPET en A. P. VAN DER WEERTH.

*** Op den 4den van Slagtmaand, trof mij de droevigste slag mijns levens, bij het overlijden van mijnen geliefsten Egtgenoot LODEWIJK EIJSENBRAUN, in leven Luitenant Kolonel bij het eerste bataillon van 't regiment Jagers, waar van bij dezen aan alle deszelfs vrienden en bekenden wordt kennis gegeven.

Weltevreden den 12 van Slagtm. 1810. ANNA DOROTHEA EIJSENBRAUN *geb.* MULLER.

ADVERTENTIEN.

Op 's Lands Drukkerij is herdrukt en wordt uitgegeven *Publicatie* van het UITVOEREND BEWIND der Bataafsche Republiek, betreffende de invoering van het reglement van Krijgstucht, of Crimineel Werboek voor de Militie van den Staat, gearresteerd den 26 Junij 1799, tegen vijf Rijksdaalders papieren geld, kontante betaling.

De genen, welke ter erlanging van Laken uit 's Lands voorraad geteekend, doch het zelve nog niet afgehaald hebben, worden aangemaand zulks, als nog daar van willende gediend zijn, binnen den tijd van acht dagen te doen.

Volgens bekomen qualificatie van Zijne Excellentie, den Heere Maarschalk en Gouverneur Generaal, zal door den Commissaris Ordonnateur van Zijne Majesteits Armée en Hospitalen op 't Eiland Java *F. van Wenje*, op zaturdag den 24sten van Slagtmaand 1810, in 't Hospitaal te Weltevreden, aan de minst inschrijvenden worden aanbesteed, voor een rond jaar, of wel gerekend van primo van Louwmaand tot ultimo van Wintermaand 1810,

Het leveren, en herstellen der hier ondervolgende goederen, ten dienste der Armée en Hospitalen, als:

1 Het leveren en herstellen van heele Leggers, halve dito, heele en halve amen, water-balies, water emmers, rijst-balies, nacht-balies, spouw-balies, putsen enz.

2 Het leveren en herstellen van koperen ketels, katrollen, blikken lampen, ijzeren vuurschoppen koperen kranen, looden gewigten in soort, kapmessen, enz.

3 Het leveren en herstellen van praauw-papangs, tafels, banken, stoelen, dood-kisten, rijstblokken, katels met verhemelte, rotting manden, bindrottings, kadjang matten, enz.

De Modellen hier van zijn dagelijks voor een ieder te zien, in 't Hospitaal te Weltevreden, bij den eersten Hospitaalmeester *Schuiler*, als mede de conditien en voorwaarden bij den eersten Kontroleur in gemelde Hospitaal *Groenewals*.

Alle de genen, die goederen in de Bank van Leening verbonden hebben, en waar van, volgens hunne

subipulen de bepaalde tijd van het verband den 15den van Wintermaand gedaald is, worden bij dezen geïnneerd om dezelve tegens gemelden tijd te lossen, ofte wel bij nieuwe taxatie te hernieuwen, wijl anders dezelve op een of meerdere daar toe bepaalde dagen derzelver maand, als vervallen panden openlijk zullen worden verkocht.

Op dingsdag, den 20sten van Slagtmaand 1810, zal door Vendumeesteren verkooping worden gehouden in den gewezen tuin van *H. Kerslaar*, staande aan de zuidwestzijde van den Jakatrasche weg, van eenig fraai zilver goed, glas- en porselein werken, huismeubelen, penseelschachten, eene rol extra goede Varinas kanaster tabak, papier, verguldsel van het merk Tan Japseeng of eerste soort- en Chinasch witlood, benevens het geen verder ten dage der verkooping zal worden te berde gebragt.

Op aanstaanden woensdag, den 21sten van Slagtmaand 1810, zal door Vendumeesteren verkooping worden gehouden voor het Vendukantoor, van goud- en zilverwerken, huismeubelen, en het geen verder ten dien dage ter opveiling zal worden daargesteld.

Op donderdag, den 22sten van Slagtmaand 1810, zal door Vendumeesteren verkooping worden gehouden voor het huis van den Armenischen koopman *Gevork Manuk*, staande op de groote Roea Malakka, van Kormendelsche, Bengaalsche en Soeratsche chitsen van verschillende soorten, fijne witte en blauwe salemporis, witte gerassen, witte en roode doeken, fijne kust batisten, ifsris, malmals voor kooibehangsels, fijne gestreepte armozijnen, zijden in katoene parkalen, geele en roode gestreepte gingams, roode kambaijen, palempoesen, katoenen kousen, Macaosche ronde hoeden, als mede Javasche gingams, farangs, chelasfen en andere goederen meer.

Alle de genen, die eenig regt, actie ofte pretensie, het zij van eigendom, koop, hijpotheek speciaal ofte generaal, Legale, conventionele servituut ofte eenige andere, hoe ook genaamd er zoude mogen wezen, vermeenen te hebben op den bij wege van executie achterhaalden boedel van den Kaptein der Baliers *Narb*, als

Zeker erf bebouwd met een groot steenen woonhuis, kombuis, dispens, slaven-vertrekken, paardestal en wagenhuis, een veehok, benevens nog een steenen pedak, alles met pannen gedekt, staande en gelegen buiten de voormalige Utrechtschepoort, aan de zuidzijde van de Amanusgracht, of in het westerveld het 7 deel van 't blok P, sub No 55, 56, 57, 58, 59 en 163 161, 165, 160 en 167, belend ten noorden met de Heerenweg langs de Amanusgragt, ten zuiden met onderscheiden personen, ten oosten met *Mandoor Aijnop*, en ten westen met Adjudant *Mochamat Salle Abdulla*, breed aan de noordzijde oost 2 gr. noorden zes roeden zeven voeten acht duimen, en achter aan de zuidzijde zes roeden, vijf voeten, zes duimen, mitsgaders diep aan de oostzijde zuiden 2 gr. oost zeventien roeden, drie voeten, zes duimen, en aan de westzijde eerst acht roeden, tien voeten, versmalt aldaar oostwaards vier voeten, twee duimen, en dan nog diep zeven roeden, drie voeten, en is gemeten aan de oostzijde voor 't noordelijk gedeelte acht roeden, zonder en voorts met eigene muren, aan de westzijde met eenen gemeenen muur, en aan de zuidzijde met de halve sloot, zoo 't zelve ter plaatse voorschreven gelegen.

Alle dezelven, hunne Erfgenamen ofte gemagtigden worden bij dezen van wegen President en Schepenen gelast, en geïnsinueerd, hunne vermeende actien en pretensien, binnen den tijd van zes weken na den verkoop, ter Secretarij op te geven en bekend te maken, op pene van verlies tegen de zulken, die daar aan ontbreken zullen, en met oplegging van een eeuwig stilzwijgen.

Voorts laat men bij dezen weten, dat dat erf ten overstaan van eene Commissie uit het midden van President en Schepenen, door den Gezworen klerk *Fransen*, waarnemend voor den Sequester aan den meestbiedenden bij openbaren bekkenslag zal verkocht worden.

Die gadinge daar op heeft, komen heden over acht dagen op zaturdag den 24sten van Slagtmaand, des morgens de klokke 9 uren in het Heeren logement, alwaar de verkooping zal geschieden, aanhoore de condities, en doe zijn profijt.

Aldus bij openbaren klokken slag van het Stadhuis alhier afgekondigd, en alomme ter gewone plaatse bij billetten aangeplakt.

Die iets te vorderen heeft van, dan wel schuldig is, aan den boedel van wijlen den Heer *Gerrit Belmer*, (: in leven :) Kapitein van de eerste klasse bij den Koloniale Marine alhier, gelieve daar van opgave te doen voor ultimo van Wintermaand 1810, aan deszelfs Testamentairen Executeur *P. Kamphuis*.

Alle den genen, welke iets te vorderen hebben van, dan wel schuldig zijn, aan den boedel van wijlen *Lodewijk Eissenbraun*, in leven Luitenant Kolonel bij het 1ste Battaillon van 't regiment Jagers, gelieven daar van opgave te doen, binnen den tijd van 14 dagen, zijnde gerekend van den 16den tot den laatsten dezer, aan deszelfs weduwe woonachtig te Weltevreden.

Een ieder, die iets te vorderen heeft van, of wel schuldig is, aan den boedel van wijlen den gepensioneerden Kapitein van de Infanterie *Jan Pieters*, gelieve daar van opgave te doen aan den Kapitein *Geesterus*, en den 1ste Luit. *Mallien*, binnen den tijd van eene maand, gerekend van den 14den dezer tot den 14 van Wintermaand 1810.

Alle de genen, die iets te vorderen hebben van, of schuldig zijn, aan den van hier na Tagal vertrokken Commissaris over de wegen en Posterijen *F. Roesler*, gelieven daar van opgave of betaling te doen aan den Luitenant Kolonel en Kommissaris van Oorlog bij de Mobiele Divisie *C. A. Fischer*.

Uit de hand te koop de tuin en huizinge van den Ridder *L. Z. Vreckens*, gelegen in een' der aangenaamste en gezondste environs van Batavia.

Bij *Pieter Mijer*, op de Groote-rivier, zijn te bekomen, Bengaalsche seroeten, spermaceti-kaarsen, spaansch groen, spaansche zeep, glaswerken, wit aardewerk, gallonnen, katoene kousen, wijn-azijn in bottels, en anderen goederen meer.

Te koop een slaven jongen, genaamd *Orpheus*, bekwame Claironblazer, Waldhoornist en Trompetter, te bevragen bij den Cipier in 's Lands boeijen.

Bij den Burger *J. Marcus*, wonende in de Jonkerstraat is te bekomen extra goede Malaga wijn op halve bottels, extra goed zout- vleesch en spek op vaten, en glazen ruiten in soort.

Wilhelmus Augustijn Everts, tot het slagten van vee van Heeren Schepenen verlof bekomen hebbende, maakt bekend, dat voortaan des Zaturdags en Zondags ossen en schapen vleesch bij hem te bekomen is aan de hal; en die Heeren, welke het aan huis gelieven bezorgd te hebben, worden verzocht 's daags te voren met een briefje daar van kennis te geven aan No. 30, op de westzijde van de kleine Roea-Malakka.

Alle de genen, die iets te vorderen hebben van, dan wel verschuldigd zijn, aan den boedel van wijlen *Jan Gerard Reuter*, in leven Luitenant in dienst van 's Konings Marine, gelieven daar van opgave te doen voor ultimo van Slagtmaand 1810, aan deszelfs Testamentaire Executeurs, te weten te Sourabaija, aan den Hoofdadministrateur aldaar *Klaas Heijnis P. Z.* en te Batavia aan den Vice-President van den Hoogen Raad van Justitie van Hollandsch Indië *Mr. W. F. van Panhuis*.

Deze Courant wordt uitgegeven te BATAVIA op 's Lands drukkerij.